

20

Spraakmaker

Spraakmaker is een uitgave
van Zuidwester
Jaargang 5 nummer 20
november 2007

Den Berg 45 jaar
Zorgzwaartepakket
Welbespraakt Luc Kenter

Colofon

Stichting Zuidwester biedt ondersteuning aan ruim 1000 mensen met een handicap in Zuid-Holland, Zeeland en West-Brabant.

Dit zijn voornamelijk mensen met een verstandelijke en/of lichamelijke handicap.

Het blad Spraakmaker verschijnt vier keer per jaar en wordt verstuurd naar ouders/verwanten, medewerkers, vrijwilligers, externe relaties en belangstellenden.

Redactie

Joost van den Berg, Communicatie en PR
Cobie Deuze, regio Noord en West-Brabant
Alan Fish, regio Midden
Annemarie Hirth, regio Zuid
Madeleine van der Tholen, regio Noord
Elly Melles, regio Noord
Caroline Nevens, Communicatie en PR
Cor van Nieuwaal, sector EAD
Joop van Son, projecten
Annette van der Wulp, Communicatie en PR

Eindredactie

Afdeling Communicatie en PR

Vormgeving, illustraties en opmaak

Joost van den Berg, afdeling Communicatie en PR

Teksten

Afdeling Communicatie en PR
Kees van Rixoord

Fotografie

Joost van den Berg

Drukwerk

De Bondt grafimedia communicatie bv,
Barendrecht

Oplage

4300 exemplaren

Redactieadres

Stichting Zuidwester
Afdeling Communicatie en PR
Postbus 7465
3280 AG Numansdorp
Telefoon: 0187 89 8888
Email: spraakmaker@zuidwester.org

Artikelen van lezers zijn altijd welkom, bij voorkeur per email aangeleverd. De redactie heeft het recht om artikelen in te korten, te redigeren of te weigeren. Indien dit laatste het geval is, stellen wij u daar persoonlijk van op de hoogte.

Inleverdatum :

Onderwerpen en artikelen nummer 21
van Spraakmaker: 3 december 2007

inhoud

Spraakmaker 20

4, 5 & 6

Spraakmakend

7, 8 & 9

Op Koers

10

Els Kievit

11

Oprichting CV DOA

12 & 13

Luc Kenter

14, 15 & 16

samenspraak

17

Zuidwester schuift aan

18 & 19

Fiberglow, sporters
succesvol en ZZP

20 & 21

Meerkamp

22

Remco de Nijs

23

Kunstwerk en uitgelezen

Toespraak

Jazz

Afgelopen weekend was ik bij een optreden van The New Cool Collective. Voor degenen bij wie er niet meteen een belletje gaat rinkelen: The NCC is een achtkoppige formatie, die uitgaat van een combinatie van Latijns Amerikaanse en Afrikaanse ritmes, triphop beats en energieke jazz. Kortom: het swingt.

Als je er echter niet van houdt, vind je de muziek die deze mannen maken, waarschijnlijk gewoon een flinke prak met herrie, zonder kop of staart. Maar wie goed luistert, waardeert op den duur misschien toch wel iets. Een pakkend ritme, een aanprekend deuntje of een technisch hoogstandje op een trompet of saxofoon. De muziek gaat als het ware voor je leven en ineens heb je 'em dan door!

En daar zit voor mij een link met Zuidwester. Sinds het voorjaar zijn we er ons steeds meer van bewust geraakt, dat het anders moet. Anders in de zin van beter. Betere bedrijfsvoering en een andere cultuur. Hiervoor werden allerlei projecten opgestart onder de vlag van Zuidwester op Koers. In eerste instantie leek dit misschien ook een onduidelijke brij van hoe, wat, waar, wie en waarom. Inmiddels is daar, net als in de jazz, een lijn in aangebracht. Het wordt steeds duidelijker waar de projecten toe dienen en waarom ze zo belangrijk zijn voor Zuidwester. We bouwen met elkaar aan een organisatie die volgens afspraak zorg en dienstverlening aan onze cliënten aanbiedt. Is dit doel alleen mooie toekomstmuziek? Ik denk het niet.

Want lees deze Spraakmaker maar eens door en zie de betrokkenheid waarmee collega's hun werk doen en initiatieven nemen. Natuurlijk zijn we nog niet waar we wezen willen. Er moet nog flink wat worden aangepakt. Dat duurt soms lang en dat gaat wellicht niet altijd zoals je het graag zou zien. In de muziek hebben ze ook dáár een oplossing voor: improvisatie. Uiteraard wel binnen de kaders van het akkoordschema. Door elkaar dan tot slot de ruimte te gunnen voor af en toe een mooie solo, speel je samen de mooiste composities. Improviseer je mee?

Annette van der Wulp

Maxima en Joyce Becker

Spraakmakend

Máxima opent enthousiast expositie

Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Máxima opende woensdagochtend 5 september 2007 in Spant! te Bussum de expositie 'Ik en de Ander, de Ander en Ik'. De kunstenaars, allen cliënten van de bij het werkverband De Open Ankh aangesloten instellingen, hadden zich al maanden verheugd op deze bijzondere dag. Tijdens het wachten in de foyer nam de vrolijke spanning langzaam toe; "Ik voel me zo blij", "Komt Máxima er echt aan?"

Precies om 11.00 uur verscheen prinses Máxima op elegante wijze. Na het welkomstwoord van Arthur Modderkolk, algemeen secretaris van De Open Ankh, en een uitleg over de selectie van kunstwerken door jurylid Ans van Berkum, volgde de officiële openingshandeling van de expositie.

Ook cliënten van Zuidwester nemen deel aan de expositie. Joyce Becker, Juan Lampe, José Prieto Lestegas, Bianca v.d. Sluis en Robert v.d. Berge konden de prinses vol trots het verhaal achter hun werk vertellen.

Maxima en José Prieto Lestegas

Expositie bezichtigen?

Van 6 september tot 23 december 2007, maandag t/m vrijdag van 10.00 – 17.00 uur.

Theater- en congrescentrum Spant! te Bussum. Dr. A. Kuyperlaan 3, 1402 SB Bussum.

De toegang is vrij, maar bepaalde ruimtes zijn soms niet beschikbaar.

Neem daarom vóór bezoek contact op met Spant! Het telefoonnummer is 035-69 33 254.

Zuidwester viert feest in Oud Beijerland

Tien jaar geleden opende Stichting Zuidwester de deuren van de nieuwe woningen en het activiteitscentrum rond de Van Schendelstraat in Oud Beijerland. Om dit te vieren zijn er een aantal festiviteiten georganiseerd voor alle cliënten en medewerkers. Zo was er op vrijdag 14 september een lopend buffet en een gezellige feestavond met een optreden van de Stadse Bloazers uit Willemstad. Op woensdag 26 september werden de feestelijkheden afgesloten met een feest-

middag en een buffet voor de cliënten.

"Samen met de familiaaraad hebben we geprobeerd om voor iedereen een leuk feest te organiseren. Door het feest in twee gedeeltes aan te bieden, konden we goed inspelen op de beleving van de cliënten. Op vrijdagavond was het echt carnaval, een feest om lekker bij te hossen en te springen. Op woensdag had het meer een belevingsgericht karakter, met een optreden van Clown Noni, die van ballonnen de mooiste figuren

maakte en van Ruldof Goedhart. Deze laatste is een artiest met een interactieve voorstelling die speciaal gericht is op mensen met een verstandelijke handicap. Al met al hebben we dankzij de hulp van medewerkers, vrijwilligers en uiteraard de bijdrage van de familiaaraad op een leuke manier aandacht kunnen besteden aan ons 10-jarig jubileum", aldus Mathijs Moerland medewerker dagbesteding in Oud- Beijerland.

Spraakmakend

BBQ Stadssingel

Foto: kenneth kwee

Foto: kenneth kwee

Op zaterdag 25 augustus 2007 genoten zo'n 120 bewoners van de flat Stadssingel (aan de Boezemkade te Rotterdam) van een gezellige barbecue. De barbecue was voorbereid door twee bewoners van de flat, een begeleidster en twee cliënten van Zuidwester. Alles was tot in de puntjes geregeld: een vergunning van de gemeente,

subsidies, inschrijvingen van de bewoners en natuurlijk de hapjes en drankjes. Sommige bewoners hadden zelf nog een salade gemaakt en meegebracht naar het feest. De achtergrondmuziek werkte sfeerverhogend en nodigde na het eten zelfs uit tot uitbundige danspartijen. De verrassing van de avond kwam tijdens de schemering: Fiona,

begeleidster van Zuidwester, gaf samen met een collega een spetterende en indrukwekkende vuurshow.

Het doel van de barbecue was om het contact onder de bewoners van de flat te verbeteren. Dat is gelukt, gezien de uitsluitend positieve reacties.

Alsof het zijn dagelijkse werk is, plantte Jos Luijckx op het binnenplein van den Berg een kersenboom, een geschenk van ziektekostenverzekeraar CZ, bij de opening van de festiviteiten in Goes. (artikel pagina 6).

Spraakmakend 45 jaar Den Berg

Op 21 en 22 september j.l. was het feest op Den Berg. Dit jaar is het maar liefst vijfenveertig jaar geleden dat de zusters Franciscanessen in een monumentaal pand aan de 's-Heer Hendrikskinderenstraat een tehuis - voor wat toen nog heetten - zwakzinnigen begonnen. De nonnen hanteerden de drie 'R-en' (rust, reinheid en regelmaat) met ijzeren discipline. "Alles ging volgens de regeltjes", zegt Josine Dierickx. Zestien jaar was zij, toen zij als aspirant-leerling bij Den Berg begon. De bedden moesten strikt volgens de richtlijnen worden opgemaakt: de messcherpe vouw van de lakens precies in het midden, de patronen van de geblokte dekens keurig op elkaar aansluitend. De bewoners sliepen op zalen, het personeel ging netjes in uniform: door de week in het wit, in het weekeinde in een blauwe jurk met wit

bandenschort. En: zuinig aan, hé? Niets ging verloren, oud brood werd gemalen om er pap van te maken. Josine werkt nog steeds in de regio Zuid, tegenwoordig als regio secretaresse en vrijwilligerscoördinator. Deze maand is zij 40 jaar in dienst, de eerste medewerker die dit jubileum bereikt.

De viering van vijfenveertig jarig bestaan begon op vrijdag 21 september met een opening door Luc Kenter, voorzitter van de Raad van Bestuur, samen met Jos Luijckx. Jos woont er van alle ruim tachtig bewoners het langst. Alsof het zijn dagelijkse werk is, plantte Jos - feestelijke stropdas omgestrikt - op het binnenplein van het tehuis een kersenboom. Deze boom was een geschenk van het CZ Fonds. Zuidwester won onlangs met het verenzorgidee 'vossenjacht' voor

haar cliënten een verenzorgdag. Het was één van de 40 meest bijzondere ideeën, volgens de jury. 'Van de geldprijs die wij gewonnen hebben is de vossenjacht voor cliënten georganiseerd,' vertelt leidinggevende dagbesteding Hans Maliepaard opgetogen. Met begeleiders gingen cliënten 's ochtends op stap door het centrum van Goes. Onderweg kwamen zij diverse medewerkers als vos tegen in de stad. Bij terugkomst op het terrein was er muziek, eten en drinken en veel gezelligheid. In de middag waren er Oudhollandse spelletjes. Op zaterdagmiddag werd er feest gevierd met de ouders en verwanten van cliënten. En als afsluiting van de festiviteiten was er op vrijdagavond 28 september een feestavond voor medewerkers.

In de maand september vonden in het kader van Zuidwester op Koers een aantal belangrijke bijeenkomsten plaats. Op 4 september als eerste: een werkbijeenkomst voor alle teamleiders en leidinggevendenden van Zuidwester. In een goed gevuld restaurant op Hernesseroord dachten alle aanwezigen met elkaar na over het Zuidwester van nu en in de toekomst. Tijdens een aantal werkronden discussieerde men met elkaar over onderwerpen die echt belangrijk zijn voor een organisatie die optimaal functioneert en de cliënt op de juiste wijze zorg en dienstverlening biedt.

Dit leidde aan het eind van de dag tot de volgende concrete onderwerpen voor het jaar 2007:

- Het moet duidelijk zijn wie de eigenaar is van het zorgdossier.
- Iedereen is zelf verantwoordelijk voor het maken van een goede sfeer en daardoor het eigen werkplezier.
- Door beter samen te werken en gebruik te maken van elkaars kwaliteiten zorg je voor meer saamhorigheid.
- Het is niet alleen in een tijd van crisis belangrijk iets extra's te doen, of om iets over te hebben voor een collega. Nu starten we met en werken we mee aan een positieve insteek. Wij zijn als teamleiders en leidinggevendenden verantwoordelijk en een belangrijke

Werkbijeenkomst 4 september

Foto: Wilco van der Kroon

schakel om dit over te brengen naar de teamleden.

- Een sluitende begroting is nodig.
- Er moet duidelijkheid zijn over hoeveel formatie mag worden ingezet.
- Er is een besluit nodig over de minimale contractgrootte. In elk geval: minimaal 28 uur (dit moet ook zorgen voor meer commitment en minder verloop van personeel).

Vervolgens vond eind september in alle regio's een bijeenkomst plaats voor ouders en verwanten. Tijdens de soms emotionele bijeenkomsten gaf Luc Kenter, samen met de betrokken regiomanagers, een toelichting op het programma Zuidwester op Koers.

Er kwamen indringende vragen los over de zorg en dienstverlening, de huidige stand van zaken en de toekomst van Zuidwester. Ook tijdens deze bijeenkomsten werden aandachtspunten aangedragen. Ouders zien graag dat er wordt geïnvesteerd in gekwalificeerd personeel, dat er een lager ziekteverzuim is onder medewerkers is en dat de afspraken in het zorgplan op de juiste wijze worden uitgevoerd. Minder ingediende klachten en bezwaren zullen hiervan het gevolg zijn.

Tot slot ontmoetten de Raad van Bestuur en het MT plus elkaar op 27 en 28 september tijdens de strategieconferentie in Hoeven. Met bovengenoemde aandachtspunten als uitgangspunt is een begin gemaakt met

Informatie bijeenkomst Ouders Spijkenisse

het ontwikkelen van een nieuwe missie en visie plus de bijbehorende strategie en randvoorwaarden. Dit heeft geresulteerd in een opdracht voor de projectgroep die zich in het kader van Zuidwester op Koers bezighoudt met de strategieontwikkeling. De opdracht is om de gemaakte afspraken verder te ontwikkelen. Samen met de Raad van Toezicht, de Centrale Cliëntenraad en de Ondernemingsraad belegt de projectgroep opnieuw een conferentie. Deze staat op het programma voor 26 november.

Zoals toegezegd komt de Voorzitter van de Raad van Bestuur in december en januari nog een keer naar de regio's om de stand van zaken van Zuidwester op Koers toe te lichten. De bijeenkomsten voor medewerkers zijn op 19 en 20 december en voor ouder en verwanten op 21, 23, 28 en 30 januari 2008 (tijden en locaties worden nog bekend gemaakt in de officiële uitnodigingen).

Werkbijeenkomst 4 september

project herijking formatieplaatsenplan

Door Annette van der Wulp

"Ik geloof dat ik mijn stem weer begin kwijt te raken", zegt Gert Jan de Wit aan het eind van het gesprek, waarin hij mij de werkwijze van het instrument formatieplaatsenplan heeft uitgelegd. En dat is geen wonder als je bedenkt dat de projectmanager R&D in de afgelopen weken op alle locaties van Zuidwester workshops heeft aangeboden. Deze workshops hadden als doel om het instrument uit te leggen en toe te lichten aan teamleiders en leidinggevendenden. Ook werd uitgelegd dat het instrument en het herijken van de formatieplaatsenplannen tot doel heeft om teamleiders en leidinggevendenden inzicht te geven in de financiën en geldstromen én om bevoegdheden en verantwoordelijkheden duidelijk te stellen. Uiteindelijk moeten de ingevoerde gegevens leiden tot het opstellen van de begroting voor 2008 en een kloppende formatie per woning, team of zorgeenheid opleveren.

"Tijdens de workshops heb ik uitsluitend positieve reacties ontvangen", aldus Gert Jan. "De meeste teamleiders schrokken echter ook behoorlijk toen inzichtelijk werd hoeveel, of beter gezegd hoe weinig, budget er is voor de inzet van formatie op een woning of dagbestedingsgroep. Dit budget is afhankelijk van de gelden die cliënten inbrengen. Aan de ene kant hebben de workshops dus heel verhelderend gewerkt, maar aan de andere kant hebben ze ook een puzzel opgeleverd. Want wat te doen als blijkt dat er op jouw zorgeenheid te veel formatie wordt ingezet, ten opzichte van de inkomsten? Het

Werkbijeenkomst 4 september

is aan de betrokken regiomanager om hier een oplossing voor te vinden, afgezet tegen de totale begroting die voor de regio binnen de financiële kaders moet worden opgesteld."

Hoe werkt het instrument?

"Het instrument dat ik heb ontwikkeld werkt heel eenvoudig", legt Gert Jan uit. "Op basis van de indicatie van de individuele cliënt, wordt een geldbedrag toegekend vanuit de AWBZ. Vanuit deze inkomsten moet een verdeling worden gemaakt om de kosten te kunnen betalen, die voor het aanbieden van zorg en dienstverlening aan deze cliënt worden gemaakt. Dit zijn deels kosten die buiten Zuidwester worden vastgesteld. Denk bijvoorbeeld aan externe financiële

beleidsregels die door middel van wetgeving worden opgelegd. Dit zijn geldende regels waaraan Zuidwester moet voldoen. De CAO voor medewerkers is ook zo'n voorbeeld. Hiernaast heeft Zuidwester een bedrag nodig voor overheadkosten. Het instrument is voor teamleiders en leidinggevendenden zo ingericht dat al deze kosten al zijn ingevuld. Het enige dat zij hoeven te doen, is het invullen van de velden die laten zien hoeveel cliënten er bij de zorgeenheid horen en met welke indicatie. Hiernaast is er ruimte voor het invullen van bijvoorbeeld extra toeslagen. Als dan ook het rijtje met medewerkers is ingevuld, rekent het instrument tot op de cent nauwkeurig uit hoeveel er, na aftrek van de eerder genoemde vaste kosten,

er voor een jaar te besteden is binnen deze zorgenheid. Tot slot kan dankzij dit systeem ook meteen inzichtelijk worden gemaakt wat er gebeurt als je bijvoorbeeld een aantal extra overleguren met je team inplant. Of maandelijks een MDO. Kwestie van invullen, een druk op de knop en je ziet op je beeldscherm het bedrag dat er overblijft."

Verantwoordelijkheid

"Het grote voordeel van het inzetten van dit instrument is, dat de verantwoordelijkheid

voor het juist beheren van het budget komt te liggen binnen een zorgenheid, veel lager in de organisatie", vervolgt Gert Jan.

"Veel meer dan voorheen kan er, door bijvoorbeeld slim te plannen, invloed worden uitgeoefend op het budget. Het is goed om te weten wat je hebt en wat je kunt uitgeven. Het zorgt voor een stuk duidelijkheid en transparantie."

"Teamleiders en leidinggevendenden moeten wel voldoende gefaciliteerd worden om met het instrument te kunnen werken. Hiervoor

zijn kennis, de juiste kaders, kundigheid van medewerkers en een stukje ondersteuning van belang. De workshops waren de start van dit traject. Nu zal het instrument verder ingevoerd worden en deel gaan uitmaken van de totale planning & controlcyclus van Zuidwester", besluit Gert Jan.

Paulien Bredius, teamleidster wonen Oud Beijerland:

"Nu alle veranderingen aan de gang zijn ervaar ik een positief merkbaar punt, namelijk beweging vooruit! Vanuit mijzelf sprekend komt dit mede door de zichtbare acties die ondernomen worden, bijvoorbeeld de bijeenkomsten voor leidinggevendenden en teamleiders op 4 september en de voorlichting over de assessments. De goede scholing over de budgetten van Karin Kerckhaert en Gert Jan de Wit en zo zijn er nog wel een aantal dingen te noemen. Wat ik hiermee wil zeggen, is dat er daadwerkelijk iets gebeurt. Het feit daar nauw bij betrokken te worden waardeer ik enorm. Ik ben betrokken bij Zuidwester, altijd geweest, maar het gevoel erbij betrokken te worden heb ik niet altijd ervaren, en ik moet zeggen: dat is dé manier.

Ik begrijp nu bepaalde zaken beter en dat is denk ik waar alles om draait om goed te kunnen functioneren: begrijpen waar je mee bezig bent en vooral begrijpen waarom!"

Gerda Scholtes, teamleidster dagbesteding Spijkenisse:

"Ik heb gisteren de workshop budgetten bijgewoond van Gert Jan de Wit. Dit was een hele prettige en informatieve workshop met goede tools om de begroting op een snelle, uniforme manier te maken. Oké, nu nog even wachten op een geschreven uitleg en het format voor de dagbesteding, maar door deze workshop merkte ik dat er erg veel werk verricht is op diverse plaatsen. Dit geeft mij een goed gevoel om te merken dat Zuidwester op Koers gaat! Dit alles geeft mij als teamleider veel motivatie om de schouders er stevig onder te blijven zetten."

Uitgesproken: Els Kievit

'Ik sleep je mee en zorg dat je in een ritme komt!'

Door Caroline Nevens

“Ik zou eens een staatslot moeten kopen met als eindcijfer 3, want ik heb iets met dat cijfer”, lacht Els Kievit, projectmedewerker van de afdeling PO&O. “Mijn naam heeft drie letters, maar ook ieder project met drie letters komt op mijn pad. Zo ben ik betrokken bij FWG, HKZ en sinds kort ook MKA. En natuurlijk bij mijn BIO club!” Want wie op maandagmiddag rond vijf uur in de centrale hal bij de receptie komt, heeft ze vast al eens zien staan, de collega’s in hardloophoutfit. Onder de bezielende leiding van Els gaat deze club de buitenlucht in voor een training van anderhalf uur.

Hoe is het allemaal begonnen? Els: “Bijna tien jaar geleden hadden Henny van Rijn en Carolien Maliepaard – inmiddels allebei oud-collega’s – het plan om iets aan de lijn te gaan doen en naar de sportschool te gaan. ‘Dat is niets voor jullie, meiden’, zei ik, ‘daar voelen jullie je helemaal niet thuis. Waarom gaan jullie niet hardlopen?’ Twijfel, twijfel, twijfel, maar uiteindelijk besloten ze toch de stoute (hardloop)schoenen aan te trekken. Op het voetbalveld, achter op het terrein Hernesseroord is het allemaal begonnen met tien passen dribbelen, even lucht happen en weer verder. Andere collega’s hoorden ervan en Trudy Compagne kwam erbij, Wim Beunder, Koos de Pee, Gerard Rommens en Alan Fish. De groep bestond al snel

uit meer dan tien ‘lopers’. Rustig bouwde ik het op, van het voetbalveld de singel in toen ‘naar buiten’. Ik weet nog goed dat ik voorstelde dat we van het terrein af zouden gaan om een groter rondje te lopen. Grote hilariteit in de groep, want dan zou iedereen ons zien lopen. Na een jaar was het zover. Op 30 april met de hele groep aan de Omloop van Menheerse meedoen! Een rondje van bijna 7 kilometer, ik heb Alan Fish echt naar de finish moeten praten. Achter ons reed de bezemwagen en toen Hans Maliepaard op de fiets langs kwam en aan Alan vroeg of hij een verzoeknummer voor hem aan moest vragen, zei Alan uit de grond van zijn hart: ‘De dodenmars graag!’”

Els doet haar achternaam eer aan, want ze loopt als een kievit. Als voorzitter van atletiekvereniging de Stelle-Runners (Stellendam) is ze heel actief. “We trainen op dinsdag- en donderdagavond en op donderdagavond verzorg ik op toerbeurt de training. Op zondagochtend loop ik met een clubje altijd zo’n anderhalf uur hard over het strand van Ouddorp. Niet steeds sneller lopen of de ene marathon na de ander lopen is voor mij een drijfveer, maar veel meer: plezier in het lopen. Vooral het coachende aspect bij de Bioclub trekt me aan. Ik vind het leuk om mensen ervan te overtuigen dat ze het kunnen. Mensen die willen afvallen of het leuk vinden om te leren lopen. En mocht

je er even doorheen zitten: geen probleem, ik sleep je mee en zorg dat je in een ritme komt. De ene week lopen we lang en langzaam en de week erna doen we iets anders, bijvoorbeeld interval of springtouwen. Erna van Es vraagt dan altijd: “Hebben we een rondje of hebben we kunstjes”.

In april 2008 bestaat de Bioclub tien jaar. Er zijn mensen vertrokken en nieuwe bijgekomen. Een aantal kan door een blessure niet meer hardlopen, maar gaat naar de sportschool of is gaan wandelen. “Alan Fish bijvoorbeeld zou zo weer beginnen wanneer zijn knie het zou toelaten”, zegt Els. “Ik probeer mensen ook te stimuleren om door te gaan. Bij iedere honderdste keer krijg je een doos drop. Anneke Sligman kreeg onlangs haar derde doos, want zij heeft inmiddels al meer dan 300 keer meegelopen. Weer of geen weer, we lopen iedere maandag, ook Tweede Paasdag, Tweede Pinksterdag, Oud- of Nieuwjaarsdag, het gaat eigenlijk altijd door. En als ik op vakantie ben, neemt Huib van Broekhoven het over. En mensen die na verloop van tijd om wat voor reden dan ook vaker willen gaan, die moedig ik aan naar de Stelle-Runners of naar AV Flakkee te gaan. Want ook op een atletiekclub vind je zowel recreatieve als prestatiegerichte lopers. En bovendien is het ook daar best gezellig.”

CV DOA: van en voor de leden

Van links naar rechts:

Willem de Gooijer (de Compaan), Hetty de With (de Zijlen), Wim Pieterse (Sherpa), Hans Blankert (vz. RvT coöperatieve vereniging DOA u.a.), Luc Kenter (Zuidwester), Pieter de Kroon (vanboeijen), Ruud Kauling (Oranje Nassau's Oord), Willy Dommerholt (Noorderbrug), Arthur Modderkolk (De Open Ankh), Jan van Hoek (Talent/Moerborch), Karin Lieber (Oranje Nassau's Oord), Moniek van Jaarsveld (Stichtse Warande), Erik Kuyk (Talent/Moerborch), Diny de Bresser (Duyn, Rhyn en Vlietlanden), John Verrijck (Talent/Moerborch), Hendrik Beelen (Duyn, Rhyn en Vlietlanden)

'In gezamenlijk ontwikkel je kracht'

Door Kees van Rixoord

Samen werken voor betere zorg. Dat is het motto van CV DOA, de coöperatieve vereniging die op 1 oktober 2007 het licht zag. CV DOA is het eigentijdse vervolg op het tachtig jaar oude werkverband De Open Ankh, waarbij ook Zuidwester is aangesloten.

CV DOA is geen zorgaanbieder, maar een doelgericht landelijk samenwerkingsverband van zorgaanbieders, die een sterke regionale binding en oriëntatie hebben. Doel van de coöperatie is het ondersteunen van de leden. Door samen te werken in CV DOA verwachten de leden hun marktpositie en imago te verbeteren en hun omzet te vergroten. De gezamenlijkheid in combinatie met de eigen verantwoordelijkheid is daarbij een belangrijk uitgangspunt. Evenals de mogelijkheid om naar eigen behoefte gebruik te maken van de pakketten, zeg maar de dienstverlening van de coöperatie. De pakketten worden momenteel uitgewerkt. De coöperatie – van en voor de leden – ondersteunt de lidorganisaties bij onder

meer een gezonde bedrijfsvoering, kwaliteitsverbetering van de primaire processen, innovatie van diensten en versteviging van de marktpositie. Vanuit het verenigingsverband zijn er veel mogelijkheden voor uitwisseling van kennis en kunde. Luc Kenter, Raad van Bestuur van Zuidwester, is enthousiast over DOA CV. Over de voorgeschiedenis vertelt hij: "Het werkverband De Open Ankh had overal terreinen in Nederland. Hernesseroord, gebouwd in de jaren zeventig, hoorde daar ook bij. In 1994 is een model met zelfstandige lokale stichtingen ingevoerd. Elf stichtingen met een eigen Raad van Bestuur en Raad van Toezicht. De koppeling met De Open Ankh bleef bestaan, want de grond bleef eigendom van het werkverband en in elke Raad van Toezicht zaten twee leden van De Open Ankh."

Moderne vorm

Na 2000 kwam er behoefte aan heroriëntering. Een discussie met de Raden van Bestuur van de aangesloten instellingen leidde

tot de conclusie dat het werkverband een andere vorm moest krijgen. Kenter: "Een moderne vorm, die bij deze tijd past. Zelfstandige stichtingen in een eigen setting met gezamenlijke kracht, dat is de meerwaarde van CV DOA. Het oude werkverband was een beetje 'papa', terwijl DOA CV van en voor de leden is. In de Raden van Toezicht komen geen leden van de coöperatie. Het bureau wordt een servicecentrum. Wat dat concreet betekent is nog niet helemaal bekend. Dat hangt van de pakketten af die ontwikkeld worden."

"Ik ben erg gelukkig met de nieuwe situatie", aldus Luc Kenter. "Je kunt gezamenlijk meer dan je alleen kunt. In gezamenlijkheid ontwikkel je kracht. Het gaat niet om macht, maar om kracht. CV DOA versterkt de positie van de leden. Voor Zuidwester betekent dit dat we als organisatie nog krachtiger op de zorgmarkt kunnen opereren en meer mogelijkheden hebben om ons te ontwikkelen in zelfstandigheid."

Welbespraak

Luc Kenter vertelt over zijn aanpak
Door de crisis heen en bouwen

Luc Kenter gebruikt het beeld van een donkere tunnel. Een donkere tunnel die leidt naar het licht. Het is duidelijk dat hij het heeft over het vaarwater waarin Zuidwester momenteel verkeert. Kenter schetst het donker, het licht, de weg tussen die twee en de stappen die al zijn gezet. "Het perspectief is er, dat is helder. Ik ben bezig lampjes aan te doen in de tunnel, zodat we tijdens onze reis ook al licht hebben."

Hij trad begin 2007 aan als Raad van Bestuur. De eerste maanden werkte hij parttime, maar sinds maart heeft Zuidwester zijn volledige aandacht. Luc Kenter kwam nadat de Raad van Toezicht en de vorige bestuurder eind 2006 afscheid van elkaar hadden genomen. "De financiën waren niet op orde", zegt Luc Kenter, "de kwaliteit van de zorg deels ook niet." Hij kreeg de vraag of hij de organisatie onder zijn hoede wilde nemen. Een eerste kennismaking was genoeg om ja te zeggen.

"En dan begin je", vertelt Kenter op een vroege ochtend in oktober. "De AWBZ was nieuw voor me. Ik kwam uit de ziekenhuiswereld – oorspronkelijk uit het bedrijfsleven – en heb jaren gewerkt aan de cure-kant in ziekenhuizen in Eindhoven, Veldhoven, Venlo en Venray. Cure en maar een beetje care, wat daar 'verkeerde bedden' wordt genoemd. Maar met langdurige zorg, zoals Zuidwester levert, had ik nog nooit te maken gehad."

Ontdekkingsreis

Het was grotendeels een ontdekkingsreis. Luc Kenter ging heel Zuidwester door om kennis te maken met de sector, de organisatie, het werken – niet in de laatste plaats – de mensen. "Ik ben bewust overal gaan kijken en overal gaan meewerken. En ik kwam erachter dat Zuidwester een bijzondere organisatie is, die heel waardevol werk levert als het gaat om de ondersteuning van mensen met een beperking. De medewerkers zijn

heel gemotiveerd en onvoorstelbaar betrokken bij de cliënten."

"Heel bijzonder, heel waardevol, maar het huis rammelt aan alle kanten. Onder elke tegel die je oplicht zit narigheid en we zijn er allemaal schuldig aan." Om het huis weer op orde te krijgen schreef Luc Kenter het Crisis- en Ondernemingsplan 'Zuidwester op koers', dat hij eind maart in concept presenteerde aan de Raad van Toezicht. "De raad voelde zich zeer betrokken en nam zijn verantwoordelijkheid. Samen hebben we bepaald hoe we het plan verder zouden uitwerken. En daarna is het voorgelegd aan de Ondernemingsraad, de Centrale Cliëntenraad en het Management Team. De OR en de CCR waren beide binnen een week akkoord. Iedereen was zeer wakker geworden. Doordrongen van de urgentie dat er wat moest gebeuren, ook van de hele pittige maatregelen die in het plan staan."

Weldersmarkt

Draagvlak

Het draagvlak ontstond onder meer tijdens de presentatie van het crisis- en ondernemingsplan in de zeven regio's van Zuidwester. "Een bijzondere ervaring", blikt Luc Kenter terug naar die bijeenkomsten in mei. "Je spreekt honderden mensen en die zeggen: oké, zo gaan we het doen. We gaan door de crisis heen en bouwen. Bij Hernesseroord kwam er een groot applaus na de presentatie. Ik wist niet wat ik meemaakte. Maar blijkbaar was iedereen blij dat er iemand was die zei waar het op staat en niet afkom-

'Zomerplan'

Het 'zomerplan' was ook een belangrijke ingreep. "Dat heeft veel van de medewerkers gevraagd", blikt Kenter terug. "We zijn met tien procent minder medewerkers dan normaal de zomer doorgekomen. Dat leverde bijna 1 miljoen euro op. Het was een behoorlijke ingreep, die zonder meer pijn heeft gedaan. We zijn op sommige plaatsen door de bodem van de zorg heen gegaan, maar het kon niet anders. De zorg die wij leveren is bijzonder. Maar het is niet de bedoeling dat je zorg levert die de overheid

bij De Open Ankh. Ik verwacht dat de NZa wil helpen als ze het gevoel heeft dat Zuidwester de zaken goed aanpakt. Maar dan nog moeten we 3 miljoen ombuigen. Ik denk dat het kan. Andere organisaties zijn er ook toe in staat, dus waarom Zuidwester niet."

Doorzetten

"We hebben grond onder onze voeten nodig op financieel gebied, een goede begroting en een volledige realisering van het crisis- en ondernemingsplan. Als we dat voor elkaar

stig is uit het oude spinnenweb. Belangrijk was ook dat er niet werd gewezen. Niet: zij hebben de fout gemaakt. Nee, wij met z'n allen en wij gaan het ook oplossen. Samen aan de slag, samen hard werken. De ouders van onze cliënten heb ik ook ingelicht. Dat waren zware avonden. Men was sceptisch en dat was ook heel goed te begrijpen. Maar na de presentatie van het plan zeiden ze wel: "we geloven erin, zo moet het."

In de tussentijd kwam er een vacaturestop, moesten alle leidinggevenden zich melden voor een ontwikkel-assessment en greep Luc Kenter in in de top van de organisatie. De meeste adviseurs en interimers konden gaan en een aantal vaste functionarissen werd vervangen. "Een derde van de staf is weg en gedeeltelijk vervangen. Ik heb nog steeds geen collega, maar het is nu eenmaal nodig dat er één kapitein op het schip is. Fysiek is dat best zwaar. Ik heb nog nooit zo hard gewerkt, terwijl ik gerust kan zeggen dat ik een harde werker ben."

niet betaalt. We moeten daar slimmer in worden, anders mee omgaan. Wat we ook niet meer moeten doen is woningen realiseren voor vier cliënten. Dat is financieel niet haalbaar."

De eerste stappen op weg naar een gezond Zuidwester zijn gezet. Maar, zegt Kenter herhaaldelijk, er moet nog heel veel gebeuren voordat het zover is. "We zijn er nog lang niet. Dit jaar is een crisisjaar en daarna gaan we twee jaar bouwen. Daar hebben we hulp bij nodig van de Nederlandse Zorgautoriteit (NZa). Hulp bij het oplossen van twee problemen. Het eerste is om de zorg die we leveren vergoed te krijgen, ondanks het feit dat we het aan onszelf te wijten hebben dat er niet betaald wordt. Het tweede probleem waarvoor we hulp van de NZa nodig hebben is onze concept jaarrekening 2006. Die vertoont een miljoenenverlies. Een verlies van 20 procent van de omzet, dat kan gewoon niet. Het móet domweg omlaag, we kunnen geen leentjebuur blijven spelen

krijgen, dan geloof ik erin. Dromen, denken, durven, doen en – wat iedereen vergeet – doorzetten, daar gaat het om. Het zal pijn doen, maar als we dat doen komen we er."

De donkere tunnel leidt naar het licht. Hier en daar gaan lampjes aan, zodat er tijdens de reis door de tunnel ook al wat licht is. "Het ziekteverzuim is niet méér gestegen dan in dezelfde periode vorig jaar. Dat is zo'n lampje", zegt Luc Kenter. "De organisatie verandert van koers. Het begint te werken. Er ontstaat duidelijkheid. Het zweven is voorbij. We boeken wat succesjes. Ik hoop dat we de HKZ-status halen en ik denk dat het gaat lukken. Omdat HKZ het vertrouwen heeft dat we op de goede weg zijn. Dat zou betekenen dat we in één keer de HKZ-status binnenhalen. Er zijn maar weinig organisaties die dat kunnen zeggen.

"Over lampjes in een donkere tunnel gesproken..."

Danker Peeman:
'Waarom moet de kapotte vaatwasser
nog dezelfde minuut vervangen worden?'

Sinds wanneer werk je bij Zuidwester?

"Sinds september 2001. Ik heb eerst lange tijd bij de gemeente Middelharnis gewerkt. Maar ik kwam in de WAO terecht en dat heeft dertien jaar geduurd. Toen kon ik bij Zuidwester beginnen. Eerst op proef, maar het werd al gauw een vast dienstverband. Ik werd huismeester op het terrein van Herneseroord. Als huismeester doe je alle voorkomende werkzaamheden. Samen met mijn collega's hebben we het terrein een beetje verdeeld. Mijn gedeelte is de dagbesteding. Ik zorg voor de bevoorrading, voer kleine reparaties uit, enzovoorts.

Het leukst is het werken, omgaan met collega's en cliënten. Mijn uitgangspunt is: iedereen behandelen zoals je zelf behandeld wil worden. En daar zit ook gelijk het minst leuke van mijn baan. Soms krijg ik een telefoontje met een dwingende eis; iets moet op dat moment gelijk geregeld worden. Iets wat eigenlijk helemaal geen bijzondere haast heeft. En tja, ik ben dan normaal gesproken wel ergens mee bezig. Het kan me irriteren dat mensen er zomaar van uitgaan dat je op dat moment gelijk voor hem of haar beschikbaar bent. Als bijvoorbeeld de vaatwasser kapot is, is dat klaarblijkelijk een ramp. Maar hoe was het ook weer? We zouden toch zo gewoon mogelijk gaan wonen? Welnu, hoe gaat het thuis als je vaatwasser kapot gaat? Eerst ga je kijken of hij gerepareerd kan worden. Als dat niet kan, ga je een nieuwe kopen. Eerst ga je dan kijken welke je hebben wil en daarna waar je hem kopen gaat. En al die tijd doe je de vaat met de hand. Althans, zo zou het bij mij thuis gaan. En hier moet de vaatwasser nog dezelfde minuut vervangen worden? Dat verbaast me wel eens."

Als je deze baan/opleiding niet had, wat voor werk zou je dan willen doen?

"Ik krijg heel veel voldoening in het omgaan met cliënten, dus als ik opnieuw mocht beginnen zou ik kiezen voor een opleiding en een baan in de zorg."

Wat doe je in je vrije tijd?

"Lekker werken in de tuin, of een eind fietsen."

Waar mogen we je midden in de nacht voor wakker maken?

"Voor mijn kleinkinderen. Die mogen mij op elk ogenblik lastig vallen of wakker maken."

Als je een jaar verlof kreeg, wat zou je dan gaan doen?

"Mijn broers bezoeken. Zij wonen in Canada, in British Columbia. British Columbia is 22 keer zo groot als Nederland en er wonen zo'n 2 miljoen mensen. Dus daar is ruimte zat. Mijn jongste broer is getrouwd met een echte Indiaanse. Haar ouders wonen 600 kilometer ver, in een reservaat in de bergen. Mijn andere broer woont ook in British Columbia, vlakbij. Maar ja, met de auto moeten ze toch 8 uur rijden om bij elkaar op bezoek te gaan.

Dat zou ik een half jaar doen. Het andere half jaar zou ik naar mijn zoon gaan. Die woont in Newcastle. Dat is vlakbij Schotland. En ook daar is het schitterend."

Wat zou je doen als je minister-president van Nederland was?

"Nog meer dan Balkenende proberen verdraagzaamheid te kweken."

Wat kan je in mensen vreselijk ergeren?

"Arrogantie, als mensen zich boven een ander stellen. Als ze een ander zien als een beediende die voor hen klaar moet staan."

Welk tv-programma moet meteen van de buis gehaald worden?

"Ik kan me soms enorm ergeren aan het kwetsen, het shockeren van Paul de Leeuw."

Van welke beroemdheid greep de dood je het meest aan?

"De moorden op Martin Luther King en John F. Kennedy. Beiden waren naar mijn gevoel hard bezig om de wereld te verbeteren. Martin Luther King ten behoeve van de negers en Kennedy op het gebied van ontwapening en samenwerking tussen de volkeren. 'Ich bin ein Berliner.' Ik vond het verschrikkelijk dat beiden zo abrupt doodgeschoten werden."

Wat was de gelukkigste fase in je leven?

"Het huwelijk, het krijgen van kinderen, het krijgen van kleinkinderen."

Waarover zegt je: dat nooit meer?

"Wat ik nooit meer hoop mee te maken? Mijn broer woonde in Texas. Vier weken nadat ik aan mijn knie geopereerd was ben ik naar hem toe gegaan, omdat het heel slecht met hem ging. Dat is een enorme reis als je nog last van je knie hebt. Maar het was het waard. Ik heb nog een week bij hem geloogd en, voorzover hij nog kon, dingen met hem samen gedaan. Toen ik weer terug naar huis moest heb ik hem de hand geschud. We wisten allebei dat dat de laatste keer was. Ik had dit niet willen missen. Inmiddels is hij overleden. Ik ben blij dat ik bij hem geweest ben. Maar ik hoop zoiets niet nog eens mee te maken."

Geld maakt gelukkig?

"Als je, zoals ik, 13 jaar van een WAO-uitkering hebt moeten leven – en daar desondanks mee rondkwam en zelfs op zaterdag genoot van een fles wijn en een heerlijke zelfgemaakte eiersalade – en je gaat daarna weer werken en een 'normaal' salaris verdienen, dan besef je hoe rijk je eigenlijk bent."

Wie nomineer je voor een volgend interview?

"In Goes werkt Sandra de Regt in de keuken. Haar wil ik nomineren voor een volgend interview."

samen spraak

Sinds wanneer werk je bij Zuidwester?

"In april 1997, ter vervanging van een collega die met zwangerschapsverlof ging, ben ik begonnen bij de bijscholing. Daarna kon ik in dienst blijven. Bijscholing werd cliëntenscholing en inmiddels combineer ik het coördineren van cliëntenscholing met de baan als praktijkondersteuner Sikoob. De afdeling cliëntenscholing gaat voorlopig stoppen, dat betekent dat ik dus wat anders ga doen binnen Zuidwester. Samen met P&O zijn we aan het zoeken naar mogelijkheden. Ik vind het eigenlijk wel spannend, maar wel 'lekker' spannend. Ik ben heel benieuwd wat er uit komt. Binnen een organisatie als Zuidwester zijn er altijd wel mogelijkheden. Ik zie die als 'kansen'."

Als je deze baan/opleiding niet had, wat voor werk zou je dan willen doen?

"Ik wil eigenlijk heel veel. Ik kan niets specifiek opnoemen; het kan van alles zijn, binnen mijn mogelijkheden."

Ben je verliefd verloofd getrouwd? Heb je kinderen?

"Ik ben getrouwd en heb twee kinderen, een dochter en een zoon."

Wat is je slechtste eigenschap?

"Ik ben soms heel impulsief, heel spontaan. Dat kan wel eens lastig zijn. Aan de andere kant opent het ook weer deuren..."

Wat zou je graag beter kunnen?

"Ik wil soms heel veel. Pak ook heel veel aan. Maar soms ontbreekt het me aan doorzettingsvermogen. Dan ligt er weer iets anders op mijn pad wat ik moeilijk kan laten liggen."

Wat doe je in je vrije tijd?

"Dagelijks, zomer en winter, ga ik met twee collega's/vriendinnen, Jinke Waterlander en Leslie Stoel, anderhalf uur powerwalken. Daarnaast is het door de jaren zo gegroeid dat ik vriendinnenreisjes organiseer. Het is begonnen toen ik samen met mijn zus een reisje regelde. Dat was heel leuk – zowel het reisje als het regelen – zodat ik dat ben blijven doen. Het begon met mijn zus, daar kwamen vriendinnen en bekenden van haar en mij bij en dat bleef maar groeien. In december gaan we met een club vrouwen een paar dagen naar Madrid. Maar mijn belangrijkste vrijetijdsbesteding is toch het vrijwilligerswerk voor Stichting

Marianne Stolk
'Wat kan er veel goeds gedaan worden...!'

Foto AD

Breath. Reden van oprichting van die stichting is dat mijn zwager Nico de Borst marathons liep in Sparta-shirt, wat nogal wat positieve publiciteit opleverde. Hij heeft dat omgezet in fondsenwerving voor kinderen die het in het leven minder getroffen hebben. Als naam is gekozen voor de (internationale) naam Breath, omdat wij 'breath' nodig hebben voor onze hardloopactiviteiten en met de opbrengsten ervan 'breath' willen geven aan bovengenoemde kinderen. Mijn zwager heeft Stichting Breath in 1995 opgericht om voor deze kinderen mogelijkheden te creëren. In Roemenië heeft de stichting het Sparta Kinderdorp gebouwd. Hier wonen 41 kinderen. Door wonen, behandelen, onderwijs en sport aan te bieden, probeert de stichting weer structuur in het leven van de kinderen te brengen. In 2005 is het Sparta Kinderdorp geopend en beschikbaar gesteld aan de Roemeense kindbescherming.

Nico is ook bestuurslid van Stichting Sparta 1888. Hij heeft zijn handen vol als oprichter en voorzitter van Stichting Breath. Zijn contacten binnen het professionele voetbal zijn heel nuttig voor Breath.

Stichting Breath probeert op verschillende manieren geld te vergaren voor onder andere deze projecten. Dat gebeurt door het organiseren van sponsorsportwedstrijden: de jaarlijkse Breath prestatie-loop in Capelle aan den IJssel, de golfdag in Rhoon, de spinning-marathon in Groningen, en benefietvoetbalwedstrijden, zoals Sparta – Groningen.

Tijdens al deze activiteiten is er ondersteuning nodig. Ik organiseer en coördineer de BreathAngels, de hostesses die tijdens elk evenement aanwezig zijn. Ik treed ook zelf op als gastvrouw. Dit jaar zijn er onder meer vier benefietdiners, twee benefietavonden

en een kunstveiling. Het kost een hoop tijd om alles goed te organiseren, maar als er dan tijdens het 'eigen' Breathdiner – in mei jongstleden in de van Nelle Ontwerpfabriek te Rotterdam – ruim 300.000 euro wordt ingezameld, dan is dat een enorme piekervaring. Wat kan er dan weer veel goeds gedaan worden!"

Op welke plek buiten Nederland zou je een jaar willen wonen?

"In Amerika. Daar zie ik ruimte. Ruimte om je heen; het is er niet volgebouwd. Maar ook persoonlijke ruimte. Er zijn niet zoveel regels. Dat betekent dat je veel meer zelf moet regelen. Dat past mij wel."

Wat kan je in mensen vreselijk ergeren?

"Doemdenken. Gedraai."

Waar krijg je kippenvel van?

"Ik kan op heel onverwachte momenten dingen zien bij mensen, die me ontroeren. Daar kan ik dan kippenvel van krijgen. Als mensen onverwacht opeens iets aardigs doen voor een ander. En de benefietavonden van Stichting Breath leveren heel veel kippenvelmomenten op."

Geld maakt gelukkig?

"Ik vind het heel fijn om genoeg te hebben om de dingen te doen die ik wil doen. Meer hoeft niet."

Wie nomineer je voor een volgend interview?

"Corrie Huising. Zij verricht administratieve werkzaamheden in de regio Voorne."

samen spraak

Sharine de Jongh:
Doorzoeken naar theelichtjes
en heerlijk salsa dansen

Sinds wanneer werk je bij Zuidwester? Wat houdt je baan precies in? Wat is het leukste, het interessantste aan je werk?

"In 1997 hoorde ik van de gemeente dat er een vacature was bij de catering van Zuidwester. Daar heb ik op gesolliciteerd en inmiddels werk ik hier dus al zo'n 10 jaar. Ik bereid maaltijden voor het restaurant. Koken en bakken, broodjes beleggen, enzovoorts. Heel leuk vind ik dat ook cliënten meewerken. Met hen samenwerken en hen begeleiden vind ik echt plezierig. Het is overigens veel minder druk in het restaurant dan 'vroeger'. Hoe dat komt weet ik niet, maar ik vind het wel jammer."

Als je deze baan/opleiding niet had, wat voor werk zou je dan willen doen?

"Het lijkt me leuk om bij de douane te werken. Op een luchthaven. De bagage controleren, maar vooral allerlei mensen tegenkomen met heel veel verschillende nationaliteiten, talen, culturen, enzovoorts."

Ben je verliefd verloofd getrouwd? Heb je kinderen?

"Ik ben getrouwd, heb drie kinderen en vier kleinkinderen."

Wat doe je in je vrije tijd?

"Ik hou van lekker uitgaan, shoppen in Amsterdam of zo, naar de markt gaan en naar muziek luisteren."

Van welke muziek houd je?

"Van salsa of merenge. Dat is heerlijke muziek om op te dansen. Dat doe ik graag, lekker thuis meedansen met de muziek."

Welke rol in welke film zou je willen spelen?

"Eén van de kinderen Trapp uit de Sound of Music. Heerlijk meezingen."

Waar mogen we je 's nachts voor wakker maken?

"Ik heb de telefoon naast mijn bed liggen. Als mijn broers of zussen bellen uit Curaçao, dan neem ik daar de tijd voor. Ook 's nachts. Maar dan hoop ik wel dat het goed nieuws is. Dat ze leuke verhalen vertellen."

Als je een jaar verlof kreeg, wat zou je dan gaan doen?

"Dan zou ik gaan naar een land waar de mensen relaxed zijn. Niet steeds om de tijd denken, geen drukke agenda's, niet druk druk druk, maar lekker rustig."

Op welke plek buiten Nederland zou je een jaar willen wonen?

"In Zwitserland. Waarom weet ik niet, ik ben er nog nooit geweest, ken er niemand, maar ik heb gehoord dat het daar heel mooi is."

Wat zou je doen als je minister president van Nederland was?

"Dan zou ik er voor zorgen dat er geen armoede meer is in Nederland. Iedereen zou een basisinkomen krijgen. Overigens, niet zomaar. Men moet er wel wat voor doen; afhankelijk van de capaciteiten en de mogelijkheden een baan of bijvoorbeeld vrijwilligerswerk."

Wat kan je in mensen vreselijk ergeren?

"Als mensen oneerlijk zijn, liegen, de waarheid verdraaien. Daar kan ik slecht tegen."

Geld maakt gelukkig?

"Nee, geld maakt niet gelukkig, Geluk zit ergens anders. Het is natuurlijk wel fijn om genoeg geld te hebben."

Waar geef je het meeste geld aan uit?

"Het meeste geld gaat naar de gewone boodschappen, kleding enzovoorts. Daarnaast spaar ik theelichthouders. Ik heb er nu zo'n 50. Allerlei modellen. En ik blijf doorzoeken."

Welk tv-programma moet meteen van de buis gehaald worden?

"Ik erger me aan al het bloot sex en geweld op tijden dat kinderen tv kijken. Dat mag wat mij betreft verboden worden."

Wat was de gelukkigste periode in je leven?

"De trouwdag, het krijgen van de kinderen waren heel gelukkige perioden. Maar ik kan ook met plezier terugkijken naar de tijd dat ik 18 was: lekker stappen, leuke vrienden en vriendinnen, alles was nog onbekommerd."

Waar krijg je kippenvel van?

"Mijn broer woont in Bonaire. Hij is ernstig ziek. Soms, als hij een 'goeie dag' heeft belt hij me. Dan vertelt hij leuke verhalen en lacht erbij. Dan heb ik het kippenvel op mijn armen staan."

Wat had je graag anders gedaan.?

"Ik vind het jammer dat ik niet doorgeleerd heb. Toen ik van de mavo kwam (ik woonde toen nog in Curaçao) heb ik een jaar als secretaresse gewerkt. Daar moest ik mee stoppen om mijn pleegmoeder te verzorgen. Zij was al ouder en door ziekte gehandicapt, en er was niemand anders die voor haar kon zorgen. Nadat zij overleden is, ben ik in Nederland komen wonen. Maar toen kwam van verder leren niets meer."

Van welk bedrijf zou je directeur willen zijn?

"Van een groot theater, of van Ahoy'. Dan zou ik van alles organiseren: prachtige concerten, muziekfeesten, beurzen, enzovoorts."

Wie nomineer je voor een volgend interview?

Sjaak van der Zwaan van de catering van Hernesseroord

Project 'Zuidwester schuift aan'

Aandacht voor goed eten en drinken

Goed eten en drinken is essentieel, ook voor mensen met een verstandelijke handicap. Of zij nu zelfstandig wonen of in een leefgroep, er moet aandacht zijn voor een gezonde maaltijd die de cliënt goed smaakt. Daarnaast heeft eten een sociale betekenis die heel belangrijk is. Daarom is er speciaal voor de gehandicaptenzorg een verbetertraject ontwikkeld. Jan Kooijman en Esther Jajcevic zijn karktrekkers van dit project voor Zuidwester met als motto 'Zuidwester schuift aan'.

'Vanuit de Raad van Bestuur kwam de vraag wie er vanuit de behandeldiensten mee wilde doen met het Verbetertraject Eten en Drinken, een initiatief van het Ministerie van VWS. Omdat binnen onze vakgroep logopedie het onderwerp eten en drinken al vaker besproken is, hebben wij die kans niet laten liggen', begint logopediste Esther Jajcevic. 'Er zijn wel eetteams binnen de regio's maar er is nooit eerder een project over eten en drinken geweest dat binnen Zuidwester multidisciplinair is opgepakt. En dat is wel nodig. Eten en drinken moet meer aandacht krijgen binnen de dagelijkse zorg voor de cliënten. Daarom is het belangrijk dat er voor Zuidwester duidelijk beleid komt met een visie en een duidelijk Eten & Drinken protocol. Pas dan krijgt het onderwerp een plek in de organisatie en zien medewerkers het belang'.

Het project 'Zuidwester schuift aan' heeft als streven dat de kwaliteit van de maaltij-

den naar een hoger niveau gebracht wordt. Esther: 'Hoewel het heel belangrijk is dat er gezond gegeten wordt en niet alleen maar gesnacked, bedoelen we hier ook mee dat er gekeken wordt naar de omstandigheden rondom het eten. Maaltijden en drinkpauzes hebben voor veel mensen een belangrijke sociale betekenis: samen eten en drinken geeft een gevoel van verbondenheid en betrokkenheid. Wanneer de sfeer gezellig is en het eten smakelijk ruikt, proeft en er goed uitziet, eten mensen met plezier'.

'Zoals Esther al zegt vinden we de vooral de sociale betekenis heel belangrijk en dit heeft dus onze aandacht in dit project', vertelt fysiotherapeut Jan Kooijman. Cliënten brengen vanuit huis een eetpatroon met zich mee, maar ook de medewerkers die bij cliënten aanschuiven hebben normen en waarden vanuit de eigen gezinssituatie meegekregen. 'Zoals het klokje thuis tikt, zo tikt het dus ook een beetje op de werkvloer', lacht Jan. 'En dat geeft dus ook verschillen binnen een leefgroep. Voor cliënten kan het heel verwarrend zijn wanneer zij de ene avond wel drinken bij de maaltijd krijgen en de andere keer niet. Wordt de tafel bijvoorbeeld gedekt, staat de televisie aan en bidden we voor we beginnen met eten? Binnen een woning of team moeten hier afspraken over zijn waarbij de wensen van de cliënten natuurlijk uitgangspunt zijn.'

'Op de woning Botter 4 in Middelharnis loopt nu een pilot van dit project', vertelt Esther. 'Deze woning heeft een zeer gevarieerde

populatie cliënten, waardoor het juist goed is te zien hoe divers zij omgaan met eten en drinken. We hebben een eetprotocol gemaakt en het team is daarmee aan de slag gegaan. Zij passen dit waar nodig aan en maken nuttige aanvullingen. Ook heeft het team video-opnames gemaakt van de maaltijden en die geven de medewerkers weer nieuwe inzichten. Je merkt op Botter 4 al dat er veranderingen plaatsvinden door het onderwerp bespreekbaar te maken.'

Dit project moet er vooral voor zorgen dat er aandacht is voor eten en drinken en dat er binnen een team afspraken over worden gemaakt. Esther: 'Wij streven ernaar dat er begin 2008 een duidelijk beleid en een visie bestaat over eten en drinken binnen Zuidwester. Het moet bijvoorbeeld een vaste plaats in het zorgdossier gaan innemen. Zo kunnen wensen rondom eten en drinken worden besproken met de cliënten en verwanten. Ook zal er aandacht moeten zijn voor de randvoorwaarden, bijvoorbeeld de scholing van medewerkers op het gebied van eet- en drinkproblematiek of kooklessen voor medewerkers. 'Soms is het ook goed wanneer je als medewerker beseft hoe iets smaakt dat je een cliënt aanbiedt, proef zelf maar eens hoe ingedikte koffie smaakt. Helemaal tevreden zijn wij wanneer er een diëtist in dienst komt bij Zuidwester. Dat zou voor ons het bewijs zijn dat we eten en drinken de aandacht geven die nodig is', besluiten Jan en Esther.

Fiberglow apparaat voor dagbesteding Spijkenisse

Op dinsdag 9 oktober mocht Lies Wagenaar een prachtig cadeau in ontvangst nemen van de Rabobank uit Hellevoetsluis. Zij boden een fiberglow apparaat aan voor de nieuw in te richten snoezelkamer in het dienstencentrum aan de P.J. Blikstraat in Spijkenisse.

“Wij zijn ontzettend blij met de fiberglow”, zegt Lies, teamleidster dagbesteding. “Al langere tijd hebben wij de wens om een snoezelkamer in te richten voor onze cliënten, want deze hebben wij helaas niet. Dit cadeau van de Rabobank is echter een goed begin. Doordat het apparaat mobiel is, kunnen we het in alle dagbestedingslokalen gebruiken bij het aanbieden van een snoezelactiviteit. Je moet hierbij denken aan activiteiten die de zintuigen prikkelen, zoals bijvoorbeeld het spelen met licht en geluid.

Het nieuwe fiberglow apparaat komt hierbij dan ook zeker goed van pas: als je het aanzet in een ruimte die je eerst wat hebt

verduisterd, lijkt het alsof je onder een waternival ligt van lichtjes en kleuren, écht prachtig! Het fiberglow apparaat vormt dus zeker een goede aanvulling op de activiteiten die we onze cliënten aanbieden”, aldus Lies.

Binnenkort wordt ook de nieuwe snoezelkamer aan de P.J. Blikstraat gerealiseerd.

De Kiwani's Spijkenisse – een serviceclub – heeft op een Fundraisingavond maar liefst 25.000 Euro opgehaald dat beschikbaar is gesteld aan Zuidwester.

Met dit geld gaat de regio Noord in Spijkenisse een snoezelkamer inrichten. Wanneer de snoezelkamer klaar is het resultaat natuurlijk te bewonderen in Spraakmaker.

Sporters Zuidwester succesvol in Sjanghai

Foto's Special Olympics Nederland

Bewoners van Marrewijkpad 4 en de Voorstraat in Spijkenisse hebben medailles gewonnen tijdens de Special Olympics World Summer Games in Sjanghai. De spelen vonden plaats van 2 tot 11 oktober.

Manon de Graaff won maar liefst twee gouden medailles. Zowel op het onderdeel 400 meter hardlopen als bij het kogelstoten ging zij er met de hoofdprijs vandoor. Manon liep de 400 meter in een tijd van 01:26.41 en wierp met kogelstoten 5,69 meter. Ook Petra Velthuizen won twee plakken in Sjanghai. Goud veroverde zij op de 100 meter hardlopen met een tijd van 00:19.20. Bij het kogelstoten gooide Petra een afstand

van 3.5400 meter, goed voor brons. Haar huisgenoot Bjorn Gaasbeek won ook brons, op de vijfkamp. Zijn prestaties op een rijtje: verspringen 3.4100 meter, 100 meter hardlopen 00:18.84, kogelstoten 6.3600 meter, hoogspringen 1.1500 meter en 400 meter hardlopen 1.28.95. Op vrijdag 12 oktober, daags na de sluitingsceremonie in Sjanghai, kwamen Petra, Bjorn en Manon met hun medailles weer aan op Schiphol. Daar stonden hun medebewoners hen op te wachten. Bij Bjorn en Petra thuis, op de woning Marrewijkpad 4, werd vrijdagavond 19 oktober namens Zuidwester een taart overhandigd en werd er een discofeest gehouden voor

de grote kampioenen. Een dag later was er, tot slot, een uitgebreide huldiging op het hoofdkantoor van hoofdsponsor Fortis in Utrecht. De Special Olympics World Summer Games waren een internationaal sportief en maatschappelijk evenement. Voor de sporters een echt 'life event': een verre reis naar China, sporten op wereldniveau, internationaal vrienden maken, interviews voor kranten, radio en televisie en natuurlijk veel enthousiasme, respect en waardering van familie, vrienden en publiek. De slogan van Special Olympics, 'Changing lives, changing attitudes', was zeker van toepassing.

Zorgzwaartepakketten

Per 1 januari 2008 worden landelijk de zorgzwaartepakketten ingevoerd. In dit artikel staat wat een zorgzwaartepakket is en wat de invoering ervan voor Zuidwester kan betekenen. Wat verandert er?

De wijze waarop het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) zorginstellingen in Nederland financiert, gaat veranderen. De 'zorgzwaartebekostiging' doet zijn intrede. Momenteel ontvangen zorginstellingen – zoals verzorgingshuizen, verpleeghuizen, instellingen voor mensen met een verstandelijke handicap en voor de geestelijke gezondheidszorg – nog een min of meer vast bedrag voor iedere cliënt die in een dergelijke instelling woont. Met verschillen tussen cliënten wordt nauwelijks rekening gehouden.

In het nieuwe systeem ontvangen zorginstellingen niet langer een bedrag dat is gebaseerd op het aantal cliënten, maar op de zorgzwaarte van de individuele cliënt. Deze wordt vastgelegd in een 'zorgzwaartepakket' (zpz). In dit pakket staat de behoefte aan zorg van de individuele cliënt. VWS gaat uit van 45 zpz's voor de drie sectoren binnen de intramurale zorg (de zorg binnen instellingen), waarvan 7 voor de sector verstandelijk gehandicapten en 7 voor de sector lichame-lijk gehandicapten.

Zorgzwaartepakket?

Een zorgzwaartepakket is een beschrijving van de behoefte aan zorg van een individuele cliënt, uitgedrukt in een aantal zorguren, de combinatie van de soorten zorg die hij of zij nodig heeft en de daarbij behorende prijs. Het gaat bijvoorbeeld om een combi-

natie van verzorging, verpleging en begeleiding. De verhouding tussen deze soorten van zorg kunnen zorgaanbieder en cliënt gezamenlijk bepalen.

De zpz-score staat overigens niet gelijk aan een indicatie. In die zin heeft de score geen formele status. Voor cliënten die nog geen indicatie hadden, is het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ) in het najaar begonnen met het opstellen van een indicatiebesluit op basis van de zpz-score. Voor nieuwe cliënten en voor cliënten die al een indicatie hadden, maar deze moesten verlengen, geeft het CIZ sinds juli 2007 indicaties af waarin staat welk zorgzwaartepakket van toepassing is.

In juni maakte de Nederlandse Zorgautoriteit (NZa) de prijzen voor de zorgzwaartepakketten bekend. Deze prijzen zijn voorlopig en indicatief. In de loop van 2008 presenteert de NZa de definitieve cijfers. De prijzen kunnen dus nog wijzigen.

Zelfstandiger optreden

De overheid heeft het nieuwe systeem ingevoerd omdat de huidige financiering te ondoorzichtig is. Door invoering van de zorgzwaartepakketten hoopt de overheid een betere aansluiting te krijgen tussen de zorgbehoefte van de cliënt en de kosten van de zorg. In het nieuwe systeem krijgen zorginstellingen meer geld voor cliënten die meer zorg nodig hebben en minder geld voor cliënten die minder zorg nodig hebben. Het nieuwe systeem is daarnaast een stimulans voor zorginstellingen om met de cliënt duidelijke afspraken te maken over de te leveren zorg. Voor de cliënt wordt het eenvoudiger omdat hij of zij weet welk zorgzwaartepakket op hem of haar van toepassing is.

Beleid van Zuidwester

Zuidwester heeft, net zoals alle andere zorgaanbieders, voor alle inwonende cliënten vast moeten stellen welke zorgzwaartepakketten op hen van toepassing zijn. Hiervoor was een lijst met 54 vragen ontwikkeld. Momenteel worden de zorgaanbieders gecontroleerd op de juistheid van de door hen vastgestelde zpz's. Omdat de uitkomst van deze controle nog niet bekend is en omdat de definitieve prijzen van de zpz's nog niet bekend zijn, valt op dit ogenblik moeilijk te voorspellen wat de consequenties voor Zuidwester zullen zijn. Ook is het nog maar de vraag of de beoogde invoeringsdatum van 1 januari 2008 wordt gehaald.

De invoering van de zorgzwaartepakketten vergt een forse extra inspanning van de zorgaanbieders, maar dat betekent niet dat Zuidwester erop tegen is. Het gaan werken met zorgzwaartepakketten maakt het immers makkelijker om maatwerk te leveren. Wel moet Zuidwester er op voorbereid zijn dat dit consequenties kan hebben voor de verdeling van menskracht en middelen. Sommige cliënten zullen meer ondersteuning krijgen dan nu en anderen minder. Daar zal niet iedereen gelukkig mee zijn.

Meer informatie?

Meer informatie is te vinden op www.zorgzwaartebekostiging.nl en www.kiesbeter.nl. Op deze websites staan ook de gebruikersgidsen ten behoeve van de cliënten. Voor nadere informatie kan men ook terecht bij Hans Noorlander, telefoon 0187 - 898772 of h.noorlander@zuidwester.org.

Meerkamp geeft dat speciale

Foto: Behandel dienst

Door Kees van Rixoord

Het lied 'Met bloed, zweet en tranen', klinkt over de camping. Het publiek deint, klapt en zingt uitbundig mee met de stoïcijns voor zich uit kijkende play-backer. Na nog een aantal meezingers is de avondschemer echt ingezet en vertrekt het hele gezelschap naar een belendend grasveldje. Daar wordt het vrolijk gezang, onder gitaarbegeleiding, voortgezet rond het kampvuur. Met tussen-door limonade en worstjes. De stemming kan niet beter.

Ongeveer honderd cliënten van Zuidwester hebben begin september twee dagen en een nacht doorgebracht op de camping van Port Zélande. Daar vond het Meerkamp plaats, een voortzetting van de aloude watersportweek. De negentiende editie – en al weer de vijfde op de Ouddorpse camping van Center Parcs – was volgens organisatoren, cliënten, vrijwilligers en stagiaires weer een mooi en succesvol evenement. Een evenement dat bovendien een echt zomerkampgevoel wist op te roepen. En dat is toch een van de belangrijkste doelen van deze jaarlijks terugkerende happening.

De geschiedenis van de watersportweek of buitensportweek gaat terug tot 1989. Plaats van handeling was tot 2003 altijd het Havenhoofd van Middelharnis. De verhuizing van het evenement naar Port Zélande kwam tot stand nadat Center Parcs enthousiast reageerde op een verzoek tot sponsoring. De vakantiehuisjesverhuurder meldde in principe geen geld te doneren, maar wel op an-

dere manieren te willen steunen. Namelijk door een deel van de camping gedurende een week ter beschikking te stellen.

Het Meerkamp, dat vernoemd is naar De Meerpaal op het terrein van Hernesseroord, draait bijna helemaal op giften, sponsoring en vrijwillige bijdragen. Zuidwester investeert alleen de personele bezetting van zeven medewerkers van de behandel dienst. De afd. bewegingsagogie/PMT organiseert dit Meerkamp, met als eindverantwoordelijke Sabina de Jonge & Ilse van Assen. Tevens zijn er altijd dertig tot veertig vrijwilligers bij het reilen en zeilen van het Meerkamp betrokken. Plus circa vijftig stagiaires van het CIOS in Goes: derde- en vierdejaars studenten die sportieve begeleiding van mensen met een beperking in hun pakket hebben. Het kamp is altijd in september, als het schooljaar van de studenten begint.

Watersport

Het Meerkamp bestond in feite uit twee kampen. Dinsdag 4 en woensdag 5 september kwamen de eerste vijftig cliënten naar Port Zélande, donderdag 6 en vrijdag 7 september de tweede vijftig. Iedereen overnachtte in een enorme rood-witte tent. Het warme eten – patat – werd verzorgd en geleverd door de firma Kreko.

“De bedoeling van het Meerkamp is om de cliënten een paar hele leuke dagen te geven”, vertellen Sabina de Jonge en Ilse van Assen, die met collega's van de bewegingsagogie en PMT-ers verantwoordelijk zijn voor de organisatie. “Watersport is een be-

langrijk onderdeel. Een van de twee dagen is een dag vol watersactiviteiten. Dan gaan de cliënten bijvoorbeeld varen op een zeilboot. Ook kunnen ze mee in een speedboot of in een autoband erachter. De andere dag zijn er allerlei activiteiten, dit jaar met als thema 'de vier jaargetijden'. De hele dag is gevuld met knutselen, spelletjes en andere bezigheden, altijd afgestemd op de behoefte van de cliënt.”

Slapen in een tent, zingen rond het kampvuur – dat soort dingen geeft de deelnemers het echte zomerkampgevoel. Het gevoel dat de meeste scholieren, scouts en jeugdige voetballers wel kennen, maar veel cliënten van Zuidwester niet altijd.

Voor Jolanda van Gulik uit Oude-Tonge was het in ieder geval een geheel nieuwe ervaring. “Ik vind het wel een beetje spannend”, zegt ze na de playbackvoorstelling. “Het is de eerste keer dat ik zonder mijn vader en moeder op vakantie ga. Hoe zal het gaan, vannacht in die grote tent? We moeten het maar afwachten.” Jolanda was die dag wezen zeilen. Dat beviel haar erg goed. Beter dan het varen in de speedboot, want die wiebelde nogal, vindt ze. Bovendien vond Jolanda het water aan de koude kant.

Haar dorpsgenoot Ad de Vos, die al een paar keer op kamp is geweest, is het daar niet mee eens. “Nee, het water was niet koud. Het varen was hartstikke leuk”, glundert Ad. “Het leukste vond ik de speedboot. Ik heb er in een band achter gehangen. Heerlijk!” Dan vertrekt hij samen met Jolanda naar het kampvuur,

zomerkampgevoel

waar 'Het Land van Maas en Waal' uit vele kelen komt.

Gestroomlijnd

Ilse en Sabina kijken tevreden terug op het Meerkamp. "Het ging fantastisch, alles liep gestroomlijnd. Het is droog geweest en we hadden een fijne plek op de camping, lekker knus en mooi sanitair vlakbij. Je kunt daar heel veel kanten op, en dat gebeurde ook. Iedereen was de hele dag bezig, uit de buurt van de tent. Zo krijg je toch een beetje het kampgevoel." Volgens Ilse is er tussen de bedrijven door veel contact tot stand gekomen tussen de kampdeelnemers en de overige campinggasten. "Je zag ze met elkaar ballen, er kwamen mensen kijken bij het karaoke en er waren er zelfs die vroegen of ze mee konden varen." Ook dat is een meerwaarde van het Meerkamp, geeft Ilse aan.

Ze is zeer te spreken over de inzet van de vrijwilligers, die soms al voor de negentiende keer hand- en spandiensten verrichtten, de samenwerking met Center Parcs en de ondersteuning door de CIOS-studenten. "Door de stagiaires heb je een één op één begeleiding van de cliënten. Dat is ideaal."

"Al met al is het een intensieve week, maar wel heel leuk", oordeelt Ilse over het Meerkamp van 2007. "Je slaapt weinig en bent de hele dag druk bezig. Maar je krijgt er veel energie voor terug." Het vooruitblikken en voorbereiden van het volgende Meerkamp is al begonnen. Dat wordt een bijzondere editie: nummer 20.

Foto: Behandel dienst

Foto: Behandel dienst

Foto: Behandel dienst

Uitgesproken: Remco de Nijs

Tussen de hamburgers en Franse frietjes

Door Caroline Nevens

Remco de Nijs (20 jaar) werkt bij McDonald's in Terneuzen. Een betaalde baan waar veel van zijn leeftijdsgenoten jaloers op zijn. Want wie is er niet gek op de hamburgers, Franse frietjes en milkshakes van deze Amerikaanse hamburgerketen? Toch is het geen voedsel om iedere dag te eten en dus neemt Remco, zoals veel Nederlanders, een lunchtrommel mee naar zijn werk.

Zijn werkdag begint om 8.00 uur in de Zeeuwse buitenlucht. 'Ik raap al het zwerfval op en vervang de vuilniszakken. Daarna komt de vrachtwagen met nieuwe voorraad. Dan help ik uitladen en berg ik alles op de juiste plek. Dat is veel werk want er gaan hier op een dag behoorlijk wat hamburgers doorheen. Vooral rond twaalf uur is het druk, dan komen veel scholieren hier wat lekkers halen en moet ik dus meehelpen in de keuken.'

'Drie jaar geleden zat Remco op De Wingerd, een school voor speciaal voortgezet onderwijs. Hij kon hier stage lopen. Dat ging zo goed dat Remco een contract kreeg aangeboden', vertelt zijn jobcoach Natascha Verstraeten van Zuidwester voor Werk. 'Voorwaarde van McDonald's was wel dat er een jobcoach bij kwam. Dit in eerste instantie om hem te begeleiden bij zijn werkzaamheden. Ik liep mee en maakte lijstjes voor hem, zodat hij het zelfstandig kon doen. Ook deden we in het begin nieuwe werk-

zaamheden echt samen, maar al heel snel kon Remco veel zelf. Nu kom ik iedere week langs en bespreken we hoe het gaat. Ik vul formulieren voor hem in of ik kijk gewoon hoe hij zijn werkzaamheden uitvoert. Ze willen hem hier niet kwijt, want hij werkt echt heel goed.'

Om meer werkzaamheden in de keuken te kunnen doen is Remco vorig jaar weer naar school gegaan voor de opleiding Horeca Assistent. 'School was leuk', lacht Remco, 'kon ik 's ochtends wat langer in mijn bed blijven liggen.' Ondanks dat bijkomende voordeel was het ook een pittige opleiding voor hem. Hij was de eerste leerling die deze opleiding vanuit het speciaal onderwijs met rugzakbegeleiding bij het ROC Westerschelde volgde. Maar het resultaat mag er zijn want Remco slaagde. Hij is nu de trotse bezitter van het diploma Horeca Assistent Niveau 1.

Na de drukte rond het middaguur maakt Remco alles schoon in de keuken en ruimt hij binnen op. Daarna rijdt hij in zijn auto naar zijn woonplaats Vogelwaarde om 's avonds nog eens terug te gaan naar de sportschool in Terneuzen. Plannen voor de toekomst heeft hij ook. 'Ik ben aan het sparen om op mezelf te gaan wonen. Ik wil hier nog wel een paar jaar blijven werken, want ik mag niet klagen, het is leuk werk. En daarna misschien eens in een echt restaurant met tafelkleden.'

Uitgelezen

06.01 170 1

Warming-ups & energizers

M. Karreman

90 5871 123 4

Hoe creëer je een sfeer waarin volop ruimte is voor creativiteit of persoonlijke onthullingen? Hoe bevorder je de teamspirit? Hoe houd je de aandacht van een groot publiek vast? In 'warming-ups & energizers' tref je een uitgebreide reeks korte oefeningen die een bijeenkomst goed op gang kunnen brengen. Een deel van de oefeningen is gericht op het proces van de groep met onderwerpen als kennismaking, vertrouwen en het stimuleren van creativiteit. Daarnaast vind je warming-ups rondom specifieke thema's als leiderschap en conflicthantering. Eigenlijk een boek voor iedereen die op zoek is naar inspirerende en activerende momenten tijdens een bijeenkomst.

Kunstwerk

Kunstwerk

Leon Oostendorp

De rode wolk

Atelier Kunstwereld Middelhamis

Adressen Zuidwester

Postadres:
Stichting Zuidwester
Postbus 16
3240 AA Middelharnis

Terrein Hernesseroord
Oosthavendijk 30
3241 LK Middelharnis
0187 - 89 88 88

Raad van Bestuur en staf
Industriestraat 8
3281 LB Numansdorp
0187 - 89 87 05

Regio Zuid
Postbus 2202
4460 ME Goes.
's-Heerhendrikskinderenstraat 42
4461 BW Goes
0113 - 24 68 00

Regio Midden
Zernikeweg 1
3241 MG Middelharnis
0187-47 12 22

Regio Noord
Locatie Oud-Beijerland
Van Schendelstraat 9
3261 SJ Oud-Beijerland
0186 - 64 57 00

Locatie Spijkenisse
P.J. Blikstraat 1-3
3201 PL Spijkenisse
0181 - 60 16 00

Locatie Hellevoetsluis
Schoolstraat 14
3224 AM Hellevoetsluis
0181 - 39 29 19

Project West-Brabant
Meerten Verhoffstraat 19 - 27
4811 AR Breda
076 - 52 58 540

Commissies:

Centrale cliëntenraad
Dhr. J. Hamelink (voorzitter)
Dhr. A. van Vliet (secretaris)
Dhr. A.M.M. Heijboer
Dhr. L. van Winkelhof
Dhr. J. Smits
Dhr. J.J.J.de Jong
Dhr. C. Hider
Dhr. E. Theunessen
Correspondentieadres:
Hohorst 52
2678 DD De Lier
e-mail: avanvliet@caiway.nl

Ondernemingsraad
Dhr. A. van Dijk (voorzitter)
Dhr. R. Koopman (secretaris)
Mevr. B.Muller (ambtelijk secretaris)
Mevr. M. Nobel
Mevr. A. Boezaard
Dhr. E. Götzenberger
Mevr. E. de Gelder
Dhr. J. van Hassent
Mevr. I. Verrijp
Dhr. R. Weezenpoel
Mevr. P. van Dalen
Mevr. E. Kamps
Correspondentieadres:
Postbus 16
3240 AA Middelharnis
e-mail: or@zuidwester.org / orzuidwester@hetnet.nl

Klachtencommissie cliënten:
Dhr. Mr. C.N. Schuring (voorzitter)
Dhr. A. van Vliet (secretaris)
Mevr. M. Hofstra
Mevr. M. Verolme
Dhr. E. Klapwijk
Mevr. I. Koole (ambtelijk secretaris)
Correspondentieadres:
Klachtencommissie
Postbus 16
3240 AA Middelharnis
e-mail: klachtencie.bewoners@zuidwester.org

Commissie ongewenste intimiteiten
Mevr. G. Maas - Van der Valk
Mevr. P.A.M. van Bavel
Dhr. G.J. de Wit
Mevr. M.W.G. Beijer
Dhr. Mr. G.J. Helmig
Mevr. I. Mijns
Correspondentieadres:
Commissie ongewenste intimiteiten
Postbus 16
3240 AA Middelharnis

Vertrouwensarts
Mevr. G. Maas - Van der Valk
Bereikbaar tussen 10.00 - 12.00 uur
Telefoonnummer 0187-611972

